

Biosept forte capsule moi 20 cps FARES

Produsul este recomandat pacienților cu **infecții respiratorii de natură virală**. Biosept Forte este o **formulă originală și complexă** din 8 uleiuri esențiale și 1 extract uleios concentrat. **Efect și absorbție rapidă** datorită compoziției din uleiuri esențiale. Prin dozarea bine studiată s-a obținut **efectul sinergic al uleiurilor esențiale** din componența complexului fitoterapeutic. Antiviral natural din uleiuri esențiale **special conceput pentru:**

- a reduce puterea de infectare a virusurilor
- a inactiva virusurile prin scăderea

conținutului de ATP (adenozin trifosfat), diminuând energia virusurilor. Uleiurile esențiale folosite în compoziția capsulelor moi sunt riguros caracterizate botanic și biochimic (cu o compoziție bine definită a principiilor active majoritare) ce **asigură efect crescut și reproductibil**. Selectarea **ingredientelor active** din compoziția Biosept Forte capsule s-a realizat ținând cont de modul de acțiune directă al uleiurilor esențiale asupra germenilor infecțioși de natură virală. **Cercetările științifice demonstrează inhibarea înmulțirii virusurilor în celula gazdă, inactivarea virusurilor și creșterea rezistenței celulelor organismului în fața atacului viral**

Produs 100% natural, fără excipienți ce asigură o biodisponibilitate optimă

Ingrediente

- ulei de floarea soarelui 100 mg;
- ulei gras de negrilică (Nigellae sativae oleum) 100 mg;
- uleiuri esențiale de: roiniță (Melissae aetheroleum) 60 mg, copaiba (Copaiferae aetheroleum) 40 mg, rozmarin (Rosmarini aetheroleum) 20 mg, palmarosa (Cymbopogoni martini aetheroleum) 20 mg, niaouli (Melaleuca viridiflorae aetheroleum) 20 mg, mentă (Menthae aetheroleum) 10 mg, tămâie (Boswelliae aetheroleum) 10 mg, scorțișoară (Cinnamomi aetheroleum) 10 mg; extract de rizomi de ghimbir (Zingiberis rhizoma) standardizat în min 15% gingeroli 10 mg.

Negrilica este originară din țările est europene și caspice, fiind actualmente cultivată în diverse zone de pe Glob. Dioscorides a descris planta sub denumirea de Melanthion iar Plinius a denumit-o Git, denumire sub care o regăsim printre plantele pe care Charlemagne a ordonat să fie cultivate în fermele imperiale de pe domeniul său. Semintele de Nigella își au locul în London Pharmacopoeia cel târziu începând din ediția 1721, dar este prezentă și în Pharmacopoeia of India.

Alchimistul și medicul Paracelsus, la începutul secolului XVI, selecta **roinița** pentru a prepara al său elixir vitae, prin care mărturisea că va revigora și întări organismul omului, aducându-l aproape de imortalitate. Astăzi știm că roinița este o plantă consacrată, cărțile, tratatele și farmacopeile documentând o utilizare tradițională îndelungată a sa, precum și efectului liniștitor general asupra organismului.

Copaiba este un arbore veșnic verde, care vegetează în pădurile umede din America de Sud. Arborele de Copaiba a fost menționat pentru prima dată în manuscrisul unui călugăr care a trăit în Brazilia între 1570 și 1600. Ca și alte specii din genul *Copaifera*, este o sursă de oleo-rășină cunoscută sub numele de balsam de copaiba. Balsamul de copaiba este obținut din trunchiul copacului, și a fost folosit pe scară largă de către popoarele native americane, utilizările fiind preluate în curând și de către europeni.

Uleiul esențial de **rozmarin**, cu conținut destul de bogat în camfor, are o aromă cu note ierboase, lemnoase - camforate, balsamice, care conferă o senzație reconfortantă, de prospețime. În secolul al XVI-lea a fost inclus în celebrul parfum Aqua Reginae Hungariae alături de salvie și ghimbir.

Extras din specia *Cymbopogon martini*, uleiul esențial de **Palmarosa**, cu aromă florală și bogat în geraniol, a fost studiat în ani 1997-1998 de două echipe de cercetători pentru efectul său inhibitor pe mai multe tipuri de tulpini bacteriene.

Melaleuca viridiflora este un arbore înrudit cu Tea tree-ul, ce vegetează în zone întinse ale continentului Australian, și, de asemenea, în Papua - Noua Guinee și Noua Caledonie. Uleiul esențial al acestui arbore, bogat în cineol, este cunoscut și sub denumirea de ulei de Niaouli și are o reputație similară uleiului de eucalipt fiind utilizat tradițional pentru efectele sale prompte.

Plantă folosită încă din antichitate, **menta** era cunoscută de daci sub numele de mantia, mentia, mintă. Calitățile curative ale mentei erau deja menționate în lucrările medicilor antici precum Hippocrates și Paracelsus, iar Lonicerus, în 1564, scria despre acestea în ediția a III-a a publicației *Synopsis Stirpium Britannicum*. Power și Kleber au propus pentru prima dată, în 1894, estimarea mentolului în uleiul de mentă, cunoscut ca având efect antiseptic local, și pe care în zilele noastre îl știm cel mai bine pentru calitățile sale de a ușura respirația, aroma lui plăcută degajând căile respiratorii și aducând o notă de prospețime.

Tămâia este, probabil, primul produs odorant folosit de om, Egiptul importându-l din India încă din anul 1500. Rezina obținută din speciile de tămâie a fost folosită în ceremonii religioase de la începuturile istoriei scrise. A fost una dintre cele patru plante folosite pentru prepararea Balsamului de Ierusalim, formulat în 1719 în farmacia mănăstirii Saint Savior din vechiul oraș Ierusalim. Tămâia indiană, are un miros rășinos balsamic și un gust acrișor - amărui, oarecum aromat.

Aroma și mirosul **scorțișoarei** sunt conferite de aldehida cinamică, compus care constituie în jur de 90% din uleiul esențial al acesteia. A fost izolată din uleiul esențial de scorțișoară în 1834 de Jean-Baptiste Dumas și Eugène-Melchior Péligot și sintetizată în laborator de chimistul italian Luigi Chiozza în 1854. Printre altele, scorțișoara susține sănătatea tractului respirator superior și are un efect tonic.

Ghimbirul este un tonic aromatic foarte cunoscut, menționat în Farmacopeile chinezești, în Ayur-Vedas *Susrutas*, în literatura sanscrită dar și în scrierile grecilor și romanilor antici. Paracelsus, Dioscorides și Plinius îl tratau ca pe un condiment cunoscut. Răspândirea sa în Europa s-a produs foarte rapid, la începutul secolului XI fiind înregistrat deja în scrierile anglo-saxone.

Mod Administrare

Adulți și copii peste 12 ani:

În prima zi: câte 1 capsulă de 6 ori pe zi.

În a doua zi: câte 1 capsulă de 5 ori pe zi.

În a treia zi: câte 1 capsulă de 4 ori pe zi.

Din a patra zi: câte 1 capsulă de 3 ori pe zi, până la 8 zile.

La nevoie se poate repeta cura după o pauză de 2 săptămâni. Se administrează de preferință la o oră după masă, sau între mese.

ATENȚIONĂRI:

Nu se recomandă în caz de ulcer gastroduodenal și gastrită acută, la copii sub 12 ani și în caz de hipersensibilitate la oricare dintre ingredientele produsului.

SARCINĂ ȘI ALĂPTARE:

Nu se recomandă femeilor însărcinate datorită unor posibile efecte de stimulare a contracțiilor uterine.

Nu se recomandă mamelor care alăptează datorită faptului că substanțele active trec în laptele matern și pot modifica gustul acestuia.

EFECTE SECUNDARE ȘI INTERACȚIUNI:

Acest produs se poate utiliza concomitent cu medicamentele. La dozele recomandate nu au fost semnalate efecte secundare.

ASOCIERI RECOMANDATE:

Pentru eliminarea disconfortului respirator capsulele moi Biosept Forte-A22 se pot asocia cu [comprimatele Biosept Plus-A24](#), [capsule Biosept-A5](#), sau cu produsele din [trusa Hapciu](#), [sirop Plantusin-R8](#), R9, sau [sirop Plantusin Forte-R25](#), R18, [ceai Plantusin-R1](#), sau [ceai Bronhofit-R17](#) sau [ceai P-pulmonar-R14](#).

SFATURI PRACTICE DE DIETĂ ȘI STIL DE VIAȚĂ:

Pentru eliminarea disconfortului respirator și favorizarea expectorației evitați consumul de produse lactate, dulciuri cu zahăr alb, făină albă, grăsimi și prăjeli.

Nu se recomandă femeilor însărcinate datorită unor posibile efecte de stimulare a contracțiilor uterine.

Nu se recomandă mamelor care alăptează datorită faptului că substanțele active trec în laptele matern și pot modifica gustul acestuia.